

tuation, hvor der er udsigt til et nej til euroen og et ja til kronen.

Jeg vil så spørge hr. Bendt Bendtsen igen: Mener hr. Bendt Bendtsen, at det er seriøst at sige, at vi må afskaffe den danske krone af hensyn til freden? Og mener hr. Bendt Bendtsen, at det er seriøst at sige, at vi må afskaffe den danske krone og have fælles penge med de andre af hensyn til økonomien og velstanden? Er det ikke sådan, at Danmark som et lille land har en stærk økonomi, en høj velstand og en lav arbejdsløshed? Er det ikke sådan, at det også gælder i Norge, også gælder i Island, også gælder i Schweiz, også gælder i Sverige? Alle sammen små lande med egen valuta uden for euroen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Bendt Bendtsen mente, at vi ville få en lavere rente ved at tilslutte os ØMU'en. Må jeg ikke bede hr. Bendt Bendtsen om at tage Nationalbankens kvartaloversigt for maj 1997 og læse den artikel, uafhængige og objektive økonomer har skrevet over emnet »Rentespænd i en kommende ØMU«, og dér læse konklusionen i denne artikel, som på meget fornem vis belyser, at der også i ØMU'ens tredje fase vil være renteforskelle mellem landene, og at der som følge deraf, og det er en ren følge, er forskelle i landenes økonomier, altså i den politik, man fører internt.

Når han på den måde har set, at objektive og neutrale økonomer vurderer sagen sådan, vil han så ikke holde op med at sælge et ja til euroen på, at det vil bevirke, at vi får lavere rente i Danmark.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Bendt Bendtsen, og derefter er det hr. Frank Aaen, hr. Villy Søvnald og hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Hr. Knud Erik Hansen spørger, om man ikke kan forestille sig, at det blev nødvendigt at sætte renten op.

Man bliver lidt forvirret på et eller andet tidspunkt, for jeg kunne forstå, at hvis franskmændene skulle bruge lidt flere penge til deres pensioner, så var det nødvendigt for dem at sætte renten ganske betragteligt op, eller at der skulle bruges nogle flere penge på det.

Altså, det er sådan, at der er visse krav, der skal opfyldes, for at man kan være med i det her samarbejde. Jeg har hidtil forstået på SF's politik, at man var villig til det, men jeg ved altså godt, at der er andre i SF, der har en anden holdning, end formanden har, og det, jeg kan forstå nu, er så, at man mener, man ikke skal følge den økonomiske politik til punkt og prikke, som vi har hørt af hr. Holger K. Nielsen.

Man ønsker blot at sige nej og ikke have nogen indflydelse. Det er i hvert fald nyt, men jeg går ud fra, at man stadig væk ønsker at fastholde fastkurspolitikken. I øvrigt kan man jo sige, at franskmændene har valgt at bruge andre midler, bl.a. finanspolitikken. De vil sætte skatten ned for at agere på deres område. Det gør man i øvrigt også i Tyskland.

Så i øvrigt til hr. Frank Dahlgaard: Jeg tror, det var en fortalelse af hr. Frank Dahlgaard, da han sagde den tyske rente, det er vel eurorenten, vi taler om i øjeblikket. Der er ingen tvivl i mit sind og dér, hvor jeg kommer fra – det er såmænd også til hr. Klaus Hækkerup – at det er en økonomisk fordel, at rentespændet vil blive mindre på den danske rente, hvis vi får et ja, i forhold til hvis vi sejler udenfor.

Og så igen et spørgsmål om stabilitet. Jeg vil gerne lige citere, hvad udenrigsministeren fra Letland sagde den anden dag: »For mange i Letland er Danmark er forbillede. Man ser Danmark som et godt eksempel på, hvordan et lille land ikke bare kan overleve, men også have succes som EU-land og formå at bevare sin nationale identitet og kulturelle egenart. Et ja til euroen i Danmark kan blive meget vigtigt for os, der ønsker at komme ind i EU.«

Se, det var udenrigsministeren fra Letland.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg bad før hr. Bendt Bendtsen om at give bare ét eksempel på indflydelse, det danske folk, det danske Folketing, mister i tilfælde af, at vi stemmer nej: Så fik vi en snak om renten, og den kan afvises. Der står i Traktaten, at det må vi ikke have indflydelse på. Det er i øvrigt også sådan, at renten basalt fastlægges ude på markederne, uanset om vi stemmer ja eller nej.

Derfor igen til hr. Bendt Bendtsen: Kan vi få bare ét konkret eksempel på en beslutning, noget indflydelse, som det danske Folketing og det danske folk går glip af, hvis vi stemmer nej den 28. september?